

[Ole Vig Jensen]

ne. Det betyder jo ikke, at vi ikke kan diskutere det, og derfor er min bekymring selvfølgelig, at Socialdemokraterne er så totalt afvisende over for forslaget, for det kan da komme til at rumme nogle af de socialpolitiske perspektiver, som jeg har forstået at Socialdemokratiet faktisk også går ind for.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne have det her helt på det rene: Mener hr. Ole Vig Jensen virkelig, at man gennem en vedtagelse af et lovforslag her i Folketinget er i stand til at påvirke antallet af dem, som enten af fysiske eller psykiske årsager ikke er i stand til at klare problemerne i hjemmet? Så har vi større magt, end jeg troede.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Hr. Ole Vig Jensen siger, at han er villig til at diskutere hovedideen i forslaget, nemlig en fordeling mellem stærke og svage brugere på området. Men det er ikke det, der er hovedideen i forslaget. Hovedideen i forslaget er at hente 150 mio. kr. tilbage til statskassen. Der er ikke en eneste svag gruppe, der får glæde af en eneste krone.

(Kort bemærkning).

Jørn Pedersen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Vig Jensen, at ud over det, vi har diskuteret her efter den radikale ordførertale, er spørgsmålet jo, om det er de stærke grupper, der skal hjælpe de svage grupper, eller det er nogle svage grupper, der skal hjælpe de andre svage grupper. For mig at se er det egentlig det, sagen drejer sig om.

Og der skal ikke være nogen tvivl om vores holdning. Vi mener, at vi lever i et samfund, hvor de stærkeste grupper skal hjælpe de svage grupper, og jeg mener ikke, at vi løser problemet, hvis vi i denne sag kun gør det, at vi flytter midler fra én svag, syg, gammel gruppe til en anden. Jeg er bange for, at det eneste resultat, vi får ud af det her, bliver, at nogle har fået det dårligere, men ingen har fået det bedre. Og det er ikke den måde, vi løser de alvorlige problemer på.

(Kort bemærkning).

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg vil bare sige til hr. Jørn Pedersen, som det også er sagt før, at der er adskillige ældre, der gerne vil bede sig fritaget for blive kaldt en svag gruppe i denne sammenhæng. Det tror jeg bestemt at vi må slå fast.

Til fru Pernille Frahm vil jeg bare sige, at det er dog en meget nøjsom indstilling at have til et forestående udvalgsarbejde, at man ikke skulle kunne øve indflydelse på det lovforslag, der ligger. Det er det, hele arbejdet går ud på, at forbedre det på områder, hvor vi mener, det er nødvendigt. Den holdning har Det Radikale Venstre da, når vi går i gang med udvalgsarbejdet, og derfor har jeg udtalt mig positivt over for at gå ind i sådan nogle overvejelser.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Nu har jeg hørt det gentaget adskillige gange af forskellige radikale folketingsmedlemmer, at man er ikke en svag gruppe, hvis ditten, dutten og datten, så jeg vil bare sige til hr. Ole Vig Jensen, at det er vi sandelig enige i!

Man bliver ikke noget socialt tilfælde af at få hverken ét, to, tre, fire børn, eller hvor mange det nu kan være, men vi har nu engang indrettet os sådan hertilands, at spørgsmålet om børn ligger i Socialministeriet. På samme måde bliver man jo heller ikke pludselig svag, fordi man fra den ene dag til den anden bliver 67 år, men vi har nu engang indrettet samfundet på den måde, at alt, hvad der vedrører ældre og folkepension, ligger i Socialministeriet. Så det er en total begrebsforvirring hos Det Radikale Venstre, hvis man mener, at samtlige personer, som på en eller anden måde er omfattet af lovgivningen på socialministerens område, skulle være svage grupper. Jeg har hørt det et par gange før, bl.a. fra fru Marianne Jelved, og også set det refereret i aviserne, men jeg skal lige love for, at så stod det skralt til i dette land.

Man kan kalde det en historisk tilfældighed, at tingene ligger i Socialministeriet, og egentlig savner vi vel et bedre ord. Noget af det, vi har diskuteret her i dag, vedrører handicappede, som også for en meget stor dels vedkommende afviser at blive kaldt svage, og det er jo generel velfærdspolitik, hr. Ole Vig Jensen. Vi beslutter os for, at vi gerne vil gøre noget for folk med små børn. Vi beslutter, at hvis man er